

Pasningsvejledning for duer af Chalcophaps slægten

1. Fugleart

Chalcophaps indica indica	Grønvingetdue
Chalcophaps indica chrysochlora	Brunhovedet Due
Chalcophaps stephani	Brunrygget Due

2. Fuldvoksen størrelse

På størrelse med Skoggerduen, ca. 25-27cm, men dog mere buttet.

3. Forventet levealder

8-10 år

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

De bør holdes i en voliere på min. 2 meter i længden 1 meter i bredden og 2 meter høj. Udendørs voliere bør være delvis overdækket og siderne bør også være delvis afskærmet, så duerne kan sidde tørt, de vil dog gerne tage et bad, når det støvregner.

Bundlaget bør være jord, sand, skovbund og lignende. Bunddække planter og et par buske skaber et godt miljø i volieren og duerne har noget at søge tilflugt bag ved, hvis de bliver forstyrret.

Der må gerne være adgang til inderrum på 1 x 1 meter, hvor de kan søge ly for regn og dårligt vejr, og deres foder kan stå tørt her.

Volierens sider bør være nedgravet min. 30-40 cm, for at holde skadedyr ude af volieren.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Chalcophaps slægten kan gå i udendørsvoliere om sommeren. Tag og sider bør være delvis dækket, de vil meget gerne solbade. De er ikke varmekrævende, men bør holdes i et lunt og frostfrit inderrum om vinteren min. 1 x 1 meter. Der skal være lys i min. 10 timer, så de har tid til at finde føden.

6. Stimulering og behov for motion

Sidde pinde bør være natur grene i forskellige tykkelser, det er god motion for deres fødder, rundstokke fra et byggeområde bør ikke bruges.

Volieres længde på min. 2 m, gerne længere, så de kan få vingerne motioneret.

Strø lidt frø på bunden af volieren, det giver en naturlig form for foder søgning.

7. Fodring

En god turteldue blanding som grundfoder, de må også gerne tilbydes en skovfugleblanding eller en ukrudts frø blanding.

De bør også tilbydes blå valmuefrø, som er god til at holde maven i orden.

Lidt grønt og bær bør de også tilbydes, fuglegræs vil de gerne pille i. Melorm spises også med stor velbehag.

For at øge proteinindholdet kan frøet gives som opblødt eller spiret frø. Efter at frøet har stået i vand i et døgn skyldes det godt i en si for at undgå svampedannelse. Ønsker man spirer, skal det henstå i yderligere et døgn, og derefter skylles det igen, inden det serveres for duerne.

De spiser også gerne et færdigkøbt æggefoder, universalfoder, frugt skåret i tern og bær.

For at minimere risikoen for problemer med æglægning, kan man en gang om ugen overhælde frøet med lidt levertran eller madolie, og lade det trække i nogle timer.

Mineraler, fugle grit og skaller skal altid være tilbudt duerne, så de kan male de hele frø i kroen.

Ren bade og drikkevand dagligt er en selvfølge.

Foder og vand skal altid være anbragt på bunden af volieren, duer søger som oftest føden på jorden.

8. Sociale behov

De bør holdes parvis i en voliere, de kan fint dele voliere med f.eks. græsparakitter eller småfugle.

9. Formering og yngelpleje

Hos Chalcophaps slægten vil det være en god ide at ophænge en stor åben kurvereder op, gerne bag nogle fyrtoppe, så de har fred til at ruge og passe ungerne.

Har man lidt skovbund i volieren kan duerne finde rede materiale her, i form af småkviste (birkekviste).

Der lægges 2 cremefarvede æg pr. kuld, hannen ruger det meste af dagen, sidst på eftermiddagen tager hunnen over og ruger til dagen efter, rugetiden er ca. 16 dage.

Begge forældre mader ungerne, når ungerne er godt 2 uger gamle forlader de reden. Efter yderligere 2-3 uger er ungerne selvstændige. Ungfugle ligner hunner.

Chalcophaps slægten yngler sjældent før de er 2 år gamle.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Sunde og raske fugle bevæger sig rundt i volieren og har klare øjne. Sidder de oppustede med lukkede øjne, og evt. ikke længere kan holde fjerdragten i orden, er typisk nedsat trivsel.

Hvis hunnen sætter sig ned på bunden, puster sig op og har slørede eller lukkede øjne, kan det være tegn på æggenød. Hvis ægget sætter sig fast kan det være fatalt for hende, og hun bør anbringes i en lille kasse ved en radiator eller en varmelampe, gerne ved 25 grader. Ægget vil så oftest blive lagt uden problemer.

Se i afsnittet om fodring hvordan man kan minimere dette.

Øvrige informationer

Udseende

Grønvingetdue han: Panden og en stribe over og bag øjet er hvid, isse og nakke blålig grå, hals og bryst vinrød. Buen er grå. På skuldrene er der en lille hvid plet. Overryg, vingedækfjer og armsvingfjer er smaragdgrønne / bronzebrune. Underryggen er sortagtig med 2 lysegrå bånd på tværs. Overhaledekkfjer er mørkgrå med sorte spidser. Hun mangler næsten det hvide på skuldrene og det grå og hvide på hovedet er grumset grå.

Brunhovedet due han er vinrød på halsen som Grønvingetdue. Brunhovedet Due har ikke hvid pande. Både han og hun har hvide skulderfjer, hunnen ikke så intensiv som hannen. Den midterste del af ryggen er grønligt glinsende og sidehalefjerene er grå. Hun ligner hannen, men er mere uklar i farverne.

Brunrygget Due han: Kastanjebrun, mørkest på skulderområdet og hale. Panden er ren hvid. Vingedækfjerene og nogle armsvingfjer er smaragdgrønne med et kobberødt skær. Underryggen er sortagtig med to gulbrune tværstriber. Halefjer er grå til kastanjebrune.

Hun har grå pande og er ikke så purpurfarvet på hoved og hals.

Grønvingetdue 1,1

Brunhovedet Due 0,1

Brunrygget Due 1,1

Foto: Ejvind Overgaard Pedersen

Udbredelse

For- og Bagindien, Ceylon, Sundaøerne, Molukkerne, Ny Guinea, Australien og Ny Kaledonien.

Lovgivning og dokumentation

Chalcophaps slægten er ikke omfattet af krav om CITES certifikat-
Opdrættede fugle kan handles frit inden for EU.

Slutblok

Denne pasningsvejledning er for hold af fugle som familie- eller hobbydyr. Disse fugle kan eventuelt holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Denne pasningsvejledning er lavet af Karl Gustav Nielsen, Landsorganisationen Danske Fugleforeninger (ldf-net.dk) med støtte fra Dyrevelfærdspuljen, 2014.